

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. Ľ. H.**, bytom K., proti odporcom: **1/ MVDr. P. H.**, bytom K., **2/ K. B.**, bytom K., **3/ Ing. A. H.**, bytom K., **4/ Mgr. Ľ. O.**, bytom C., **5/ T. O.**, bytom S., **6/ T.**, IČO: X, so sídlom v B., **7/ M. K.**, bytom K., **o splnenie povinnosti doplniť zmluvu**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25C 101/2003, o dovolaniach navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. novembra 2011 sp.zn.23Co 127/2011, 23Co 128/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 13. januára 2011 č. k. 25C 101/2003-196 a uznesením z 13. januára 2011 č. k. 25C 101/2003-195 nepriznal navrhovateľovi a odporcovi 6/ oslobodenie od súdnych poplatkov s poukazom na ustanovenie § 138 ods.1 O.s.p., keď nepreukázali existenciu zákonných predpokladov pre priznanie oslobodenia.

Krajský súd v Trnave uznesením z 22. novembra 2011 sp. zn. 23Co 127/2011, 23Co 128/2011 napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, v ktorom vyjadril svoj nesúhlas s rozhodnutím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podal včas účastník konania, pristúpil k posúdeniu, či sú splnené procesné

predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutia z hľadiska ich vecnej správnosti.

Treba uviesť, že i keď dovolateľ nemá právnické vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd – v prípade tohto dovolania – nepovažoval nedostatok povinného zastúpenia navrhovateľa advokátom za prekážku, ktorá by bránila preskúmaniu prípustnosti tohto dovolania. So zreteľom na dovolaním napadnuté rozhodnutie vychádzal dovolací súd z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov za dovolanie čím nebola splnená podmienka pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O.s.p. (ako je to aj v posudzovanej veci), nemožno striktne trvať na splnení tejto podmienky, lebo v opačnom prípade by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne)splnení podmienok pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v dovolacom konaní a zároveň splnení podmienky pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (pozn.: na obdobnom názore založil svoje rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v iných uzneseniach – vid' napríklad sp. zn. 2 Cdo 329/2006 a sp. zn. 3 Cdo 177/2009).

Pri skúmaní prípustnosti tohto dovolania vzal dovolací súd na zreteľ, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania nemožno vyvodiť z týchto ustanovení. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania navrhovateľa prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. a tiež so zreteľom na námietku dovolateľa dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významné tvrdenie účastníka o tom, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 O.s.p., ale len zistenie, že konanie je skutočne postihnuté takouto vadou.

Navrhovateľ netvrdil, že by konanie v danej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; existencia takej vady v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Keďže procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 239 ani z § 237 O.s.p., dovolací súd ho odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Dovolací súd neuložil dovolateľovi povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta